

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

navrhovatele: **Česká republika na 1. místě!**, IČO: 19882149
sídlem Jankovcova 1535/2a, 170 00 Praha 7
zastoupený JUDr. Miroslavem Pindešem, Ph.D., advokátem
sídlem Zámecká 550, 685 01 Bučovice

a

účastníků řízení: **1) Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
2) Stačilol!, IČO: 22142631
sídlem Václavov 741/12, 671 72 Miroslav
jednající volební zmocněnkyní Ing. J. Š.
bytem X

o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny Stačilol! pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém,

takto:

- I.** Návrh **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se podaným návrhem domáhal zrušení registrace kandidátní listiny účastníka řízení 2) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém registrované podle § 33 odst. 3 písm. a) zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky (dále jen „zákon o volbách“), a to rozhodnutím účastníka řízení 1) ze dne 15. 8. 2025, č. j. KUUK/114151/2025/LL.

Návrh

2. V předmětném návrhu navrhovatel nejprve poukázal na skutečnost, že účastník řízení 2) vznikl na základě trojstranného memoranda o spolupráci v evropských a krajských volbách v roce 2024. Z veřejného prohlášení předsedkyně politické strany SD-SN Aleny Dernerové současně vyplývá, že je účastník řízení 2) účelově založeným politickým hnutím, které doplňuje volební koalici, a to za účelem obejití § 49 odst. 1 zákona o volbách. Účastník řízení 2) nerozhoduje jako samostatné politické hnutí, neboť rozhodují grémia a další orgány politických stran KSČM, ČSNS, SD-SN a SOCDEM. Dále navrhovatel zmínil, že politické strany KSČM, ČSNS a SD-SN kandidují společně na základě „*Memoranda o podpoře hnutí STAČILO! ze dne 15. ledna 2025*“, jež v podstatě doplňuje koaliční smlouvu. Účastník řízení 2) tak nemá vlastní rozhodovací možnost stran dotčené kandidátní listiny, a ta byla sestavena

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jako společná kandidátní listina KSČM, ČSNS a SD-SN. Navíc při jednání o přistoupení další politické strany ČSSD na kandidátní listinu účastníka řízení 2) došlo k odmítnutí této strany od ČSNS, tj. jednoho ze členů namítané koalice, který tak využil svého práva veta vůči třetí straně. Následně se účastník řízení 2) spojil v koalici také s politickou stranou SOCDEM, k čemuž navrhovatel poukázal i na veřejně dostupné zpravodajské články.

3. Účastník řízení 2) tudíž dle navrhovatele jednoznačně obchází § 49 zákona o volbách, neboť jeho faktická povaha – tvořená politickými stranami KSČM, ČSNS, SD-SN a SOCDEM – naplňuje všechny znaky koalice čtyř politických subjektů ve smyslu odkazovaného ustanovení. Postup, kterým byla kandidátní listina dané koalice formálně přihlášena pouze jménem účastníka řízení 2), proto představuje obcházení zákona a zneužití registračního procesu s cílem neoprávněně snížit zákonné volební kvorum z 11 % na 5 %.
4. Takové jednání je pak dle navrhovatele v přímém rozporu s čl. 22 Listiny základních práv a svobod, přičemž je registrace kandidátní listiny účastníka řízení 2) též v rozporu s § 31 odst. 1 a § 32 odst. 1 písm. b), f), h) zákona o volbách. K tomu navrhovatel doplnil, že si je vědom nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 44/17.

Vyjádření účastníka řízení 1)

5. Účastník řízení 1) k předmětnému návrhu uvedl, že namítaná kandidátní listina obsahovala náležitosti a přílohy dle § 32 zákona o volbách. Doplnil, že účastník řízení 2) je jako politické hnutí Ministerstvem vnitra zaregistrován ode dne 10. 10. 2024, přičemž tuto informaci účastník řízení 1) ověřil v Rejstříku politických stran a hnutí. Následně tak bylo ve věci rozhodnuto podle § 33 zákona o volbách o registraci bezvadné kandidátní listiny. Účastník řízení 1) nemohl postupovat jinak, neboť zákon o volbách v § 31 jednoznačně říká, kdo může kandidátní listinu podat, a v § 32, jaké má mít toto podání náležitosti a přílohy. Pokud v projednávaném případě tyto požadavky byly splněny, musel účastník řízení 1) rozhodnout v souladu s § 33 zákona o volbách o registraci dotčené kandidátní listiny a neměl prostor k jakémukoliv dalšímu zkoumání této listiny nad rámec oprávnění, které je mu svěřeno zákonem o volbách. K tomu účastník řízení 1) poukázal na závěry plynoucí z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, a z usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 11. 2012, č. j. 30 A 65/2012-38.

Vyjádření účastníka řízení 2)

6. Účastník řízení 2) označil podaný návrh za nedůvodný. V daném návrhu spatřoval pouze politický boj přenesený na soudní půdu. Následně uvedl, že podle § 32 odst. 5 zákona o volbách činí politická strana úkony ve volebních věcech prostřednictvím svého zmocněnce. Plnou moc však advokát, který předmětný návrh podal, obdržel od statutárního orgánu navrhovatele, nikoliv od volebního zmocněnce. Návrh tedy nebyl učiněn oprávněným subjektem ve lhůtě stanovené zákonem o volbách, a tudíž by měl být odmítnut, jelikož byl podán osobou neoprávněnou. I pokud by byl podán nový návrh prostřednictvím volebního zmocněnce nebo advokátem, kterému by zmocněnec udělil plnou moc, byl by tento nový návrh opožděný.
7. Dále účastník řízení 2) konstatoval, že vzhledem k tomu, že splnil veškeré zákonné podmínky, byly všechny jeho kandidátní listiny krajskými úřady zaregistrovány. Připomněl také, že je řádně registrovaným politickým hnutím a je samostatným politickým subjektem. Dle setrvalé judikatury je soudní ochrana primárně zaměřena na odmítnutí přihlášky k registraci a ochranu pasivního volebního práva. Zároveň účastník řízení 2) poukázal na

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ustálenou volební praxi, ve které do voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jsou stavěny společné kandidátky, např. v roce 2017 společná kandidatura ODS se Stranou soukromníků ČR a další. Politická i ustálená soudní praxe přitom stojí na formálním pojetí koalice, kterou je pouze takové uskupení dvou a více registrovaných politických subjektů, které se takto samy označí a postupují nadále ve volbách společně. Účastník řízení 2) však nenaplnuje žádný z pojmových znaků koalice.

8. Na podporu svých tvrzení navrhl účastník řízení 2) jako důkaz memorandum Pirátů a Zelených pro volby do Poslanecké sněmovny v roce 2025.

Spisová dokumentace

9. Soud si vyžádal od účastníka řízení 1), jakožto registračního orgánu, spisovou dokumentaci k namítané kandidátní listině účastníka řízení 2) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 ve volebním kraji Ústeckém, a rovněž tak i ke kandidátní listině navrhovatele.

Posouzení věci soudem

10. V posuzovaném případě soud nejprve ověřil, že jsou splněny procesní předpoklady pro to, aby mohlo být přistoupeno k meritornímu projednání věci. S ohledem na skutečnost, že se jedná o řízení ve věci návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny, jsou tyto předpoklady upraveny vedle zákona o volbách i v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud přitom shledal ve smyslu § 92 s. ř. s. svoji věcnou a místní příslušnost k projednání podaného návrhu (§ 86 a § 88 zákona o volbách). Podle § 89 odst. 5 s. ř. s. pak o věci rozhodoval bez jednání.
11. Soud se musel úvodem zabývat procesní námitkou účastníka řízení 2), že byl návrh podán osobou neoprávněnou, neboť plná moc nebyla udělena volebním zmocněncem. Soud v tomto ohledu konstatuje, že návrh byl podán přímo navrhovatelem samotným (tj. prostřednictvím jeho datové schránky), který dále ve věci udělil plnou moc advokátovi (pozn. soudu – tato plná moc byla za navrhovatele podepsána Ladislavem Vrabelem, MBA, LL.M., předsedou). Otázkou nicméně zůstává, zda aktivní procesní legitimaci nemá v tomto případě pouze volební zmocněnec.
12. Podle § 32 odst. 5 zákona o volbách politická strana, politické hnutí nebo koalice činí úkony ve volebních věcech prostřednictvím svého zmocněnce. Zmocněncem nebo jeho náhradníkem je fyzická osoba, která je takto označena na kandidátní listině; nemůže jím být osoba mladší 18 let, osoba s omezenou svéprávností nebo kandidát. Úkony svého zmocněnce ve volebních věcech je politická strana, politické hnutí nebo koalice vázána. Svého zmocněnce a jeho náhradníka může politická strana, politické hnutí nebo koalice písemně odvolat; zmocnění zaniká okamžikem doručení tohoto odvolání krajskému úřadu.
13. Podle § 89 odst. 4 s. ř. s. může návrh proti registraci kandidátní listiny podat volební strana, která sama podala kandidátní listinu.
14. Soud konstatuje, že označením osoby na kandidátní listině jako zmocněnce dochází k udělení plné moci pro jednání ve volebních věcech. Vzhledem k tomu, že zde zákonodárce používá k označení zástupce pojem zmocněnec, jedná se o smluvní zastoupení, které je upraveno v řadě právních předpisů (srov. § 441 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 33 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 24 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Jednou ze základních společných charakteristik smluvního zastoupení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

je pak to, že i v případě udělení plné moci není vyloučeno právní jednání zmocnitele v rozsahu zmocnění uděleného zmocněnci. Zmocnitel tudíž může jednat samostatně ve stejných věcech jako jeho zmocněnec. Pokud tedy byla kandidátní listina podána toliko jedním politickým hnutím, které svojí vůlí určilo volebního zmocněnce, zůstala mu zachována také možnost podání návrhu ve volební věci bez volebního zmocněnce. Sám navrhovatel kandidátní listinu podal, a proto soud konstatuje, že v daném případě byl aktivně legitimován k podání předmětného návrhu.

15. Podle § 86 zákona o volbách činí lhůta k podání návrhu dva dny od doručení rozhodnutí, které je doručeno dle § 33 odst. 4 zákona o volbách třetím dnem ode dne vyvěšení rozhodnutí o registraci. Rozhodnutí o registraci účastníka řízení 2) bylo vyvěšeno dne 15. 8. 2025, k doručení tedy došlo dne 18. 8. 2025. Návrh byl soudu podán dne 20. 8. 2025, tj. v zákonné dvoudenní lhůtě k podání návrhu. Soud tak v této části shrnuje, že návrh byl podán osobou oprávněnou a v zákonem stanovené lhůtě.
16. Na vlastní meritum věci dopadají následující ustanovení zákona o volbách.
17. Podle § 49 odst. 1 zákona o volbách Český statistický úřad zjistí, a) které politické strany nebo politická hnutí získaly méně než 5 procent z celkového počtu platných hlasů, b) které koalice složené ze 2 politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 8 procent z celkového počtu platných hlasů, c) které koalice složené ze 3 a více politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 11 procent z celkového počtu platných hlasů.
18. Dle § 49 odst. 2 zákona o volbách při dalším zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů se již k politickým stranám, politickým hnutím a koalicím podle odstavce 1 a hlasům pro ně odevzdaným nepřihlíží.
19. Podle § 31 odst. 1 zákona o volbách kandidátní listiny pro volby do Poslanecké sněmovny mohou podávat registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice; za kandidátní listinu podanou koalicí se považuje ta, kterou všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátní listině jako koaliční označí, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název.
20. Podle § 32 odst. 1 zákona o volbách kandidátní listina obsahuje a) název volebního kraje, b) název politické strany, politického hnutí nebo koalice a její složení, c) jména a příjmení kandidátů, pohlaví, věk ke druhému dni voleb, jejich povolání, obec, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, název politické strany nebo politického hnutí, jehož jsou členy, nebo údaj, že kandidát není členem žádné politické strany nebo politického hnutí (dále jen „bez politické příslušnosti“), d) pořadí kandidáta na kandidátní listině, vyjádřené pomocí arabského čísla, e) jméno a příjmení zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice s uvedením místa, kde je přihlášen k trvalému pobytu; politická strana, politické hnutí a koalice má právo navrhnout náhradníka zmocněnce a uvede jeho jméno a příjmení a místo, kde je přihlášen k trvalému pobytu, f) jde-li o koalici, název politické strany nebo politického hnutí, které kandidáta navrhlo, g) podpis zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice, h) jméno a příjmení, označení funkce a podpis osoby oprávněné jednat jménem politické strany nebo politického hnutí; v případě koalice jména a příjmení, označení funkcí a podpisy všech osob oprávněných jednat jménem všech politických stran a politických hnutí, které ji tvoří.

21. Podle § 33 odst. 1 zákona o volbách krajský úřad přezkoumá ve lhůtě od 66 do 60 dnů přede dnem voleb předložené kandidátní listiny. Není-li kandidátní listina podána v souladu s § 31, nemá-li náležitosti podle § 32 nebo obsahuje-li nesprávné údaje, vyzve krajský úřad písemně prostřednictvím zmocněnce politickou stranu, politické hnutí nebo koalici nejpozději 58 dnů přede dnem voleb, aby závady odstranila do 50 dnů přede dnem voleb.
22. Podle § 33 odst. 3 zákona o volbách krajský úřad ve lhůtě 49 dnů přede dnem voleb rozhodne a) o registraci bezvadné kandidátní listiny, b) o odmítnutí kandidátní listiny, jestliže není podána v souladu s § 31 nebo kandidátní listina neobsahuje náležitosti podle § 32 a nápravy nelze dosáhnout postupem podle odstavců 1 a 2.
23. Soud zdůrazňuje, že řízení o registraci kandidátních listin je registračním řízením, které je druhem správního řízení se specifickými charakteristikami odlišujícími ho od jiných forem řízení, jako je například povolovací řízení či evidenční řízení. Registračnímu řízení podléhají například i politické strany a hnutí při svém vzniku podle zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (srov. § 6 daného zákona).
24. Registrační řízení je formálním řízením, ve kterém registrační orgán toliko přezkoumává, zda návrh na registraci obsahuje právním předpisem požadované údaje, zda jsou přiloženy právním předpisem požadované listiny, a z nich vyplývají údaje, které mají být registrovány. Věcný přezkum správnosti registrovaných údajů, který by vyžadoval dokazování a zjišťování skutkového stavu, se v registračním řízení neprovádí. Registrační orgán tedy nezkoumá, zda údaje v návrhu a listinách odpovídají skutečnosti; jejich správnost či pravost je nutno napadnout v jiném řízení a na základě výsledku jiného řízení je možno dosáhnout změny registrace. Tomu odpovídá i krátká lhůta k provedení registračního řízení, v níž není prostor pro vedení standardního zjišťování skutkového stavu dokazováním.
25. Ve vztahu k volbám a registraci kandidátních listin zákonodárce zakotvil registrační řízení do všech volebních předpisů upravujících evropské, prezidentské, parlamentní, krajské i obecní volby. Vzhledem k uvedené jednotě registračního řízení ve věcech voleb lze judikaturu a závěry vztahující se k registračnímu řízení pro jeden druh voleb zpravidla přenést i na registrační řízení v jiných volbách.
26. V kontextu projednávané věci soud konstatuje, že účastník řízení 1) jako krajský úřad je registračním orgánem, který má možnost v registračním řízení rozhodnout pouze o registraci, o odmítnutí kandidátní listiny nebo o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině (§ 33 odst. 3 zákona o volbách). Při registraci kandidátních listin může registrační orgán zkoumat jen omezený okruh skutečností, stanovených v § 31 a § 32 zákona o volbách, např. zda uvedené povolání kandidáta na kandidátní listině odpovídá obecnému vnímání tohoto pojmu a neobsahuje navíc údaje, které nelze za povolání označit [srov. § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách, či usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2018, č. j. 5 A 214/2018-25, a nález Ústavního soudu ze dne 31. 12. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 3181/18].
27. Registrační orgán nemůže odmítnout registraci či škrtnout kandidáta z jiných důvodů než z důvodů výslovně uvedených v zákoně o volbách a rovněž soud v rámci přezkumu postupu registračního orgánu je oprávněn posuzovat pouze správnost postupu registračního orgánu a stejně jako registrační orgán nemá oprávnění posuzovat otázky nesouvisející s případnými protiprávními jednáními mimo vlastní registraci (srov. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 8. 2020, č. j. 40 A 7/2020-82, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 64 A 5/2016-53, usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2006, č. j. 22 Ca 315/2006-10).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

28. Dále se soud zabýval tím, co musí ve vztahu k tvrzeným námitkám o nepřiznané koalici účastník řízení 1) jako registrační orgán zkoumat.
29. Ze zákona o volbách vyplývá, že není upravena exkluzivita členství v politické straně pro kandidaturu ve volbách, jinými slovy politické strany na svých kandidátních listinách mohou umisťovat nestraníky i členy jiných politických stran [srov. § 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách]. Tuto praxi potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017-24, v němž uvedl, že *„politické strany nejsou limitovány v tom, zda na kandidátní listině, kterou podávají, uvedenou výhradně své členy nebo i osoby, které nejsou členy žádné strany, případně členy jiné politické strany (shodně viz nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, publ. jako N 41/5 SbNU 349). Ani skutečnost, že na kandidátní listině jedné politické strany či hnutí figurují členové jiné politické strany či hnutí, nečiní z takové kandidátní listiny koaliční kandidátní listinu ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, nejsou-li splněny požadavky uvedené v tomto ustanovení (tj. jednoznačné označení kandidátní listiny za koaliční ze strany společně kandidujících stran či hnutí, uvedení členů koalice a názvu koalice).“*
30. Soud dále považuje za stále aktuální závěry Ústavního soudu uvedené v nálezu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 127/96, v němž bylo mimo jiné vysloveno, že pojem koalice může *„označovat různé stupně vztahů od pouhé spolupráce mezi libovolnými stranami, přes užší či volnější propojení až k stupni spolupráce, který předchází sloučení takových stran. Zákon o volbách v žádném svém ustanovení neupravuje veřejnoprávní podmínky pro vznik a činnost koalice, nezakotvuje pravomoc žádného orgánu rozhodovat o tom, že určitý politický subjekt (politická strana nebo deklarované či nedeklarované seskupení politických stran nebo hnutí) účastníci se voleb (např. jako strana) nutno chápat jako koalici, není tedy dáno žádné oprávnění státního či výkonem veřejné moci pověřeného orgánu zasahovat svým rozhodováním do (před)volebních aktivit politických subjektů. Z daného právního stavu lze dovodit, že jen sám politický subjekt dobrovolně rozhoduje, zda se chce voleb účastnit jako (volební) subjekt samostatný nebo jako (volební) koalice. Při nedostatku jiné právní regulace je tedy relevantní jediné to, jakým způsobem takový subjekt své kandidátní listiny zaregistroval. Vyplývá to i z toho, že citovaný zákon ve výčtu subjektů oprávněných podávat kandidátní listiny pro volby uvádí vedle politických stran i koalice bez jakéhokoli dalšího určení či charakteristiky. Utváření (volebních) koalic tak podléhá dohodě stran, která není nijak veřejnoprávně regulována, resp. zakázána. Uvedený zákon nespojuje s takovým jednáním žádné právní důsledky pro kandidující stranu, není ani stanoveno, že na kandidátní listiny se zapisují pouze členové kandidující strany. Vytvoření koalice je – za současné právní úpravy – volní akt, tj. projev vůle dvou či více politických stran či hnutí vytvořit volební koalici, což nepodléhá žádnému dalšímu schvalovacímu aktu či přezkumu státních orgánů.“*
31. Jak vyplývá ze současného znění § 31 odst. 1 zákona o volbách, za kandidátní listinu koalice se považuje ta, která je jako koaliční označena. Vychází se zde tedy z formálního označení kandidátní listiny, nikoliv z toho, zda politické strany předkládající kandidátní listinu naplňují znaky koalice, či nikoliv. Pokud by měl být posuzován faktický stav, tj. zda se jedná o koalici, náležitostí přikládanou ke kandidátní listině koalice by musely být i listiny koalicí prokazující, např. dohoda o vytvoření koalice (o spolupráci) mezi politickými stranami, a zákonodárce by koalici definoval, což se však dosud nestalo. Právní situace je nyní taková, že pro registraci kandidátní listiny postačuje pouze vyjádřená vůle kandidujících subjektů, zda budou kandidovat samostatně nebo v koalici a registrační orgán je tímto projevem vůle vázán. Soud si je samozřejmě vědom spornosti postupu, ve kterém může být obcházeno

kvorum pro vstup koalic pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prostřednictvím kandidátní listiny jedné politické strany. V daném případě však nemá registrační orgán zákonné nástroje ani pravomoc, jak tomuto jednání čelit. Pokud je vůlí zákonodárce tomuto postupu bránit, je namístě, aby byl průběh registračního řízení zákonodárcem novelizován.

32. S ohledem na dříve popsané je dle soudu ve věci zřejmé, že se meritum argumentace navrhovatele míjí s předmětem registračního řízení. Soud je v tomto případě soudem přezkumným, který posuzuje zákonnost a správnost postupu registračního orgánu – tj. účastníka řízení 1). Soud přitom v postupu účastníka řízení 1) pochybení neshledal, neboť ten dotčenou kandidátní listinu účastníka řízení 2) správně nehodnotil jako kandidátní listinu podanou koalicí. Dle názoru soudu tak v projednávaném případě nedošlo k namítanému porušení čl. 22 Listiny základních práv a svobod, § 31 odst. 1, § 32 odst. 1 písm. b), f), h) a § 49 odst. 1 zákona o volbách.
33. Soud v řešeném případě zároveň nepovažoval za nutné provádět dokazování navrhovatelem předloženými listinami, neboť by to bylo zjevně nadbytečné. Navrhované dokazování totiž směřovalo k prokázání tzv. nepřiznané koalice, což však nebylo předmětem registračního řízení ani přezkumného řízení soudního, jak už bylo soudem v podrobnostech výše vyloženo. Rovněž tak soud neprovedl pro nadbytečnost ani dokazování důkazním návrhem účastníka řízení 2).
34. Vzhledem ke všemu uvedenému soud dospěl k závěru, že je podaný návrh nedůvodný, a proto jej výrokem I. usnesení zamítl.
35. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. usnesení v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 1. září 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu